

Leto III.

Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu. Letna naročnina 25 Din, za inozemstvo 40 Din.

# NA MEJAH

Štev. 2.

Ček. račun št. 12.886  
Telefon Jesenice 625  
Uprava in uredništvo:  
Jesenice, Krekov dom

## LIST ZA GOSPODARSTVO, PROSVETO IN KULTURO

Jesenice, 15. januarja 1938

### Vrnimo se

Treba nam je vsem, da se za čas ustavimo sredi vrveža življenja in pogledamo nazaj na pot, ki smo jo prehodili.

Marsikaj krivega, ne povsem pravilnega, je bilo na tej poti. Premnogi mora ob tem pogledu žalostno ugotoviti, da je vse, kar je mislil in govoril in delal, prazna pena, ki ne donša nikomur sreče, nikomur življenja. V njegovo lastno dušo pa so padle dolge temne sence, ki ne puste, da bi v njej sijala božja luč in njena svetloba.

Tako vstaja ob takem postanku hrepenenje, da bi vendar ne begali več z orodjem teme sebe in drugih, da življenje ne bi bilo brez trajnih neumrljivih vrednot.

Če česa, nam je brez dvoma treba iz znane jeseniške lahkotnosti, iz površja življenja nazaj k pravicam, živim studentem življenja. Treba nam je, le odkriti bodimo, nazaj k Bogu. Mnogi med nami so Nanj skoro pozabili, nekateri so Njegovo podobo onečastili in jo spačili, drugi so ga zaradi časovnih koristi in ugodij izgubili iz svojega srca in iz svojih domov.

Kjer pa ni Boga, tam ni ljubezni, kjer ni ljubezni, tam ni sreče, kjer ni sreče, ni blaženega zadovoljstva tistih, ki so rojeni iz Boga njegovih otroci.

Nič se nikar ne varajmo. Vse, kar počenjamo, je prazno in brezuspešno, če na dnu naših teženj in vseh naših del ne živi skrivnostno bogastvo božjih zakladnic, ki vsemu našemu stremljenju, gibanju dajejo božje pozlačenje nadnaravnih vrednot.

Zdavnaj več ni zato moderno biti brezbožen, biti proficerkven. Znamenje neresnega moža je, hoditi po svetu brez Boga. Tudi gonja proti duhovniku je samo še znamenje manjvrednosti tistega, ki jo bruha iz svoje pokvarjene duše.

Moderno pa je, moža in resnega človeka spodobno, da se klanja božji veličini in jo moli, da z občestvom cerkve doživlja v sebi Kristusovo luč in njeno svet odrešujočo moč. Ne moremo zato primernejšega ukreniti, kakor da v tem letu vse moči napnemo, da se v resnici vrnemo vsi v božje kraljestvo in odložimo vse, kar je temu nasprotovalo.

### Naše javno življenje, borba in zmaga

Jesenice živijo svoje javno življenje, ne tako kakor drugi kraji, kjer se ljudske množice razgibljejo od časa do časa ob priliki važnejših prireditvev in odločitvev, potem pa se za dolgo dobo vrnejo v mir in tišino zasebnega življenja.

Jesenice so v stalni razgibanosti, v stalni borbi, ki jim razne življenjske smeri in pogledi nanje ne puste, da bi nanje pozabili, da bi se od te borbe oddahnili.

Naše javno življenje zato nikoli ne počiva, ampak je vsepovsod vedno v polnem teku. Zaveš je živa vsem smerem, da, kdor v tem teku zaostane, v odločilnih trenutkih ne bo odnesel deleža za svojo smer.

Za mladega, borbenega človeka zdravih živcev in neupogljive volje, z jasnim pogledom v bodočnost je v takem načinu življenja mnogo zanimivosti, dela vredne pestrosti in, če ima srečno roko, neosebni uspehov.

So pa seveda, kakor pri vsakem idealnem nazoru gibanju, tudi pri nas ljudje, ki jim je gibanje le videz za prevaro množic, da te ne

vidijo njihovih zasebnih računov in koristolovstev. Šele s časom ljudje spregledajo, kolikokrat se za prijazno, priliznjeno besedo skriva roparska misel in za ponujanim pobratimstvom osebni prezir, da niso takoj spoznali lažnih namer.

Tudi tako pozno spoznanje je za zdravje pokretov in javnih koristi velike vrednosti. Čas marsikomu odpre oči, da more pogledati za zastonj teh čarodejev in ubrati pravo smer. Spoznanje vstaja, da je najbolje, ne imeti opravka s temi ljudmi, ker nič ne veš, kdaj te bo zaradi njihove družine bolela glava ali žep.

Samo zbeganim ni mogoče, da bi kdaj jasno videli. Kakor v hipnozi časte lepi videz lažnih gesel in kakor večje obletavajo imena, ki mu dajejo takt in tempo.

Ko tako gledamo bogati sistem našega javnega jeseniškega življenja, se ga veselimo iz srca. V borbi je življenje in samo v borbi je tudi zmaga. Zmaga pa je ta, da laž in prevara in zasebna samogoltnost podležejo in zmagata resnica in poštenje v borbi iz nepremakljivih božjih temeljev.

### Vincencijeva božičnica in še kaj

Marsikoga bo morda zanimalo, kako se je Vincencijeva konferenca udejstvovala v minulih božičnih dneh.

Po svojih odbornicah je obiskala z nabiralno polo vse gg. trgovce, mesarje in peke na Jesenicah. Izvemši dveh gospodov nihče ni odredel daru. Z veseljem je konferenca brala med darovi posameznikov: »10 kg mesa«, »50 klobas«,

»vreča moke«, »blago za obleko«, »4 kg sladkorja« itd. Vsak dar nam je bil dobrodošel.

Obenem, ko so članice nabirale darove, so urejevale tudi seznam revnih družin in poedinčev. Po številu jih je bilo 59 obdarovanih.

Vsem, katerim je konferenca naklonila podporo, je razdelila nakaznice, da so pred prazniki sami dvignili darove, le starejšim osebam

### Z Jesenic

Gospa Ana Zvezdova, skrbna katoliška mati in zvesta žena, dobrotnica revežev in odbornica Vincencijeve konference je zapustila dolino solz in odšla k božji dobroti po plačilo za svojo ljubezen in zvestobo. Vsi, ki so jo poznali, jo bodo v molitvah ohranili v požnem spominu. R.I.P.

**Župnijska kronika.** Jesenice rastejo. Rastejo največ po pritoku delavstva, ki se z dežele od blizu in daleč seli v naše industrijske Jesenice, da si tu zasluži svoj vsakdanji kruh. Tisti, ki so prišli od daleč, so se stisnili, kakor so to pač mogli, h kakemu znancu ali prijatelju ali si sicer poiskali skromen kotiček za bivanje. Drenj je namreč pri nas velik in dobiti primerno stanovanje je prava umetnost. Tisti iz bližnje okolice, ki so dobili pri nas zaposlitev, se po končanem delu vračajo za enkrat redno na svoje domove, nekateri z vlaki, drugi s kolesi, tretji z avtobusi, četrti jo pa mahnejo kar peš. Toda vsi ti nosijo s seboj vsak dan iskreno željo, da bi bilo potov in sitnosti in stroškov, ki so z njimi združeni, enkrat za vselej konec. Vsak si misli, kako prijetno bi bilo po končanem delu imeti v kraju samem snažno, skromno družinsko stanovanje in v njem ljubečo družinico. Stotine jih tudi v mislih dela načrte, kako v bližnji bodočnosti svoje želje uresničiti. Ta novi pritisk delavstva množi in bo čimdalje bolj množil število duš v našem farnem občestvu. Naravno, da se s tem porastom večajo skrbi in delo dušnopastirske duhovščine pa tudi vseh tistih laikov, ki jim je pri srcu katoliška usmerjenost Jesenic. V župniji je bilo v preteklem letu rojenih 123, umrlo pa jih je 52. Oklicanih je bilo 135 parov, poročenih doma 56, zunaj 15 parov. Ostali oklicanci pa niso bili domači župljani.

Služba božja je bila vse dni v letu redno v župni cerkvi in v cerkvi na Savi. Udeležba

je bila ob delavnikih in praznikih, če upoštevamo krajevne razmere, še dokaj povoljna. Na žalost moramo ponovno izjavljati, da ima naša industrija premalo spoštovanja pred Gospodovimi dnevi in da kljub obljubam ne stori, kar bi bilo potrebno, da se tem dnevem ne jemlje sijaj in tako ne ubija duhovno življenje zaposlenega delavstva. Nič bolje, če ne še slabše, je glede zaposlenosti železniškega osebja, ki je tako rekoč nepretrgoma v službi in more komaj mesečno enkrat zadostiti svojim verskim dolžnostim. O duhovnem življenju vernikov daje medlo sliko število sv. obhajil, ki je doseglo številko 47.000. Katoličani so versko organizirani v dveh Marijinih družbah, v dveh Marijinih vrtilih, v Apostolstvu mož in III. redu.

**Naročniki Mohorjevih knjig** so za to leto nastali od 225 na 235. Ta številka je lepa, vendar moramo reči, da za naš kraj vsekakor še daleč, daleč prenizka. Za 20 din dobiš 6 knjig, katerih samo ena je tega denarja vredna. Tudi bo težko reči, da bi ne mogli teh 20 din žrtvovati za našo najstarejšo književno družbo in za našo duhovno izobrazbo. Letos mora biti naše geslo: V vsako našo družino Mohorjeve knjige!

**Zobotehnik Stanko Savinšek**, predsednik Triglavskega okrožja fantovskih odsekov in naš agilni kulturni delavec, je otvoril na Jesenicah v hotelu »Triglav« svoj zobni laboratorij.

**Katoliška akcija** za delavce je začela izdajati v Ljubljani list »Mi mladi delavci«. O tem smo že poročali. List ni strokovno, ampak samo versko kulturno glasilo za delavsko mladino. Ne moremo ga našim mladim delavcem samim in njihovim staršem zadostiti priporočiti. Ni katoliškega delavstva brez trdnih verskih osnov. Zato naročajmo in širimo ta list!

»Slovenski delavec« je glasilo katoliške strokovne organizacije Zveze združenih delavcev. List je idejno jase, katoliško dosleden, pokretaško borben, strokovno poučen in pester po svojih poročilih. Ne bi smelo biti katoliškega delavca, ki mu je mar borba za pravično ureditev človeške družbe, brez tega lista. Naroča se pri upravi »Slovenskega delavca«, Ljubljana, Čopova ulica 1.

**Krekova knjižnica** v Krekovem domu raste iz leta v leto tako po številu knjig kakor po številu članstva. V dolgih zimskih dneh boš tudi ti najbolje storil,

je dostavila vse na dom. Nekaj božičnih podpor je bilo razdeljenih tudi v denarju. Poleg novih darovanih kosov blaga je razdelila tudi nekaj stare obleke, ki je obdarovancem dobrodošla.

Na ta način je skušala konferenca rešiti svojo božično nalogo po svojih močeh.

Po izvršenem delu ji je bilo v veselje, da je bila tudi med nami živečim siromakom za praznike boljše pogrjnena miza.

Še drugo...

Prosili smo že in poslali položnice, oziroma listke tistim članom, ki še niso poravnali vsega prispevka za leto 1937. S tem vas ponovno spominjamo in prosimo, da ga vplačate.

Vabimo še druge, ki imajo željo pomagati trpečim, da pristopijo k naši dobrodelnosti.

Prijavite se lahko vsak dan v trgovini Krekovega doma.

Vsak dar kliče blagoslov na tistega, ki ga da, in je obenem v pomoč tistemu, komur je namenjen.

## Za slovensko podjetnost

»Tovarniški vestnik« v svoji predzadnji številki s prozornim namenom ponatiskuje iz popravka Čavdek & Co. v našem listu dotični del, kjer ta tvrdka trdi, da se bavi z mislijo, svoje podjetje premestiti kam na jug, ker je tam cenejše življenje, ker je tam manjša delovna mezda in ker je tam kontingent odjemalcev večji itd.

Podjetnost je sita naukov itd., itd., kakor da podjetnost gradi tovarne v Sloveniji samo iz ljubezni do nas ubogih Slovencev in prav nič zato, ker so tu dani gotovi naravni pogoji, ker je urejenost razmer, tehnična in intelektualna zmožnost delavstva.

Člankar naj raje v 52. številki »Slovenije« z dne 24. decembra lani prebere sestavek: **Skrbi posebne vrste**, kjer je dovolj jasno povedano, da je največji, skoro edini vzrok, da naša industrija beži na jug, jugoslovnski nacionalni centralizem, ki je grobokop slovenskega gospodarskega napredka in tudi slovenske industrije.

Zdaj pa še to pogledjmo, kdo je pri nas podpiral in še podpira ta slovensko-protinarnodni centralizem. Kmet ne, obrtnik ne, delavec ne, jedro naroda ne. Kapital, ki je od naroda ločen, je zastavil vse sile in ves svoj vpliv, da bi bila vsa politika pri nas protiljudska in protinarnodna. Kapital pa vodi tudi našo industrijo, ki zaradi »nevdržnih razmer« sili na jug.

Nam je resnično žal za vsako gospodarsko podjetje, ki bi moralo iz kakršnihkoli vzrokov proč z naše zemlje, ker končno le nudi delo, ki ustvarja kruh. Žal nam je zato tudi, da industrijalci kljub vsemu še vedno hodijo svoja pota, ki niso v duhu naroda. Za naše gospodarstvo, za našo industrijo se moramo vsi združiti na tisti interesni črti, ki varuje našo podjetnost pred »blagodat« jugoslovnskega centralizma in naš narodni zaslužek ter kruh in kupno možnost pred tujo konkurenco.

## Čudno postopanje občine Lesce

Na naš članek z dne 15. novembra lanskega leta števil. 22., stran 5. nam je uprava občine Lesce poslala po zakonu o tisku dne 3. t. m. sicer prekasno svoj popravek, ki ga pa vseeno, čeprav tega nismo dolžni, priobčujemo. Popravek se glasi:

Do 1. avgusta 1937 je opravljal mesto občinskega tajnika v občini Lesce g. Sitar Evald, ki je bil postavljen na to mesto dne 15. oktobra 1934. Pred njim je opravljal to mesto v resnici g. Ferlič Zdravko, ki pa je bil od tega mesta razrešen od občinskega odbora še skupne občine Lesce-Begunje iz razloga, ker mu kraljevska banska uprava dravske banovine v Ljubljani z odlokom ni priznala kvalifikacije za to mesto. G. Ferlič Zdravko je bil s pogodbo postavljen hkrati za občinskega tajnika, občinskega slugo, šolskega slugo in organista od leta 1932. do 15. oktobra leta 1934. Po 15. oktobru leta 1934. pa je oprav-

## Za elektriko

Vam nudi vse najugodnejše

**Jože Markež**  
Jesenice, telefon števil. 605

ljal mesto občinskega sluga, šolskega sluga in organista. Dne 1. decembra leta 1935. pa je bil od občinske uprave skupne občine Lesce-Begunje kot občinski sluga odpuščen. Šele sedanja občinska uprava ga je iz socialnega ozira, videč njegov težki položaj, ponovno sprejela za občinskega slugo.

Občinska uprava in občinski odbor je po ostavki prejšnjega tajnika popolnoma pravilno razpisala mesto občinskega tajnika na podlagi novega občinskega statuta uslužbencev občine Lesce, v katerem se zahteva šolska kvalifikacija štirih razredov srednje šole za zaključnim izpitom. Izmed vloženih prošelj za podelitev mesta je izbral občinski odbor na svoji redni seji dne 29. avgusta leta 1937. sedanjega tajnika, ki izpolnjuje vse pogoje občinskega statuta. Novi občinski statut se še vedno nahaja v odobritvi pri kraljevski banski upravi v Ljubljani. Ni res, da bi katerokoli nadzorno oblastvo zahtevalo ponovni razpis službenega mesta; res pa je, da je okrajno načelstvo v Radovljici sklep občinskega odbora zaradi nastavitve novega tajnika zadržalo, to pa iz razloga, ker je smatralo, da mora biti prej potrjen novi občinski statut, na podlagi katerega je bil sedanji občinski tajnik sprejet.

To je resnica pogledno »nepravilnosti« postavljana občinskih uslužbencev občine Lesce.

Pri spremembi šolskega sluga pa prav tako občinski odbor kakor tudi občinska uprava in krajevni šolski odbor niso sodelovali, ker ima pravico postavljanja in odstavljanja šolskih slugov sedaj veljavnih zakonih izrecno le šolski upravitelj, ne pa občinska uprava ali občinski odbor, niti krajevni šolski odbor.

Pripominjam, da o kakih spremembah pogledno šolskega sluga ni bil obveščen niti krajevni šolski odbor, niti občinski odbor in niti občinska uprava, temveč je bila sprememba javljena že po izvršitvi. Končno dodajam, da je to moj edini popravek in bom v primeru priobčevanja sličnih člankov brez nadaljnega vložit tožbo zaradi klevete.

Lesce, dne 3. januarja 1938.

Predsednik občine.

Podpisani Ferlič Zdravko, občinski sluga, izjavljam, da je gornja izjava g. predsednika popolnoma resnična.

## Še naše v šopek

(»K čudnemu postopanju občine Lesce«.)

Kako je občinska uprava in občinski odbor občine Lesce popolnoma pravilno razpisal mesto občinskega tajnika, kako izpolnjuje tisti, kateremu je bila ta služba 29. avgusta 1937 dodeljena, vse pogoje občinskega statuta in kako tako občina Lesce povsem pravilno postopa, naj bo dokaz odlok okrajnega načelstva v tej zadevi z dne 17. septembra 1937.

Okrajno načelstvo v Radovljici, dne 17. sept. 1937. Štev. 8084/3.

Odločba.

Na osnovi § 125. zakona o občinah zadržim od izvršitve sklep občinskega odbora občine Lesce z dne 29. avgusta 1937 o postavitvi Stanislava Kompere na mesto občinskega tajnika, ker ta sklep nasprotuje določbam statuta o ustanavljanju in sistemiziranju službenih mest ter ureditvi službenih odnosov uslužbencev občine Lesce.

Proti tej odločbi se more občinski odbor občine Lesce pritožiti na bana dravske banovine.

Razlogi.

V smislu 3. cit. statuta, odobrenega z odločbo kr. banske uprave v Ljubljani II. No. 556/2 z dne 6. marca 1935, mora imeti tajnik popolno srednjo šolo za zaključnim izpitom. Kakor pa je iz listin, ki jih je Stanislav Kompere priložil svoji prošnji za mesto tajnika razvidno, ima imenovani samo nižjo srednjo šolo za zaključnim izpitom.

Postavitev Stanislava Kompere na mesto nasprotuje torej določbam veljavnega statuta o ustanavljanju in sistemiziranju službenih mest ter ureditvi službenih odnosov uslužbencev občine Lesce, zaradi česar sem moral sklep občinskega odbora o postavitvi ime-

## Našim bolnim

Preko vseh borb in težav je nad življenjem človeka vendar razgrnjen svet sončnega veselja in smehljaj na njegovem obrazu. Če je človek zdrav, če ga ne tarejo posebne duševne muke, bridkosti srea in velika razočaranja, ki so pregnala vsa svetla pričakovanja, je tako. Na splošno velja za nas vse, da vendar nismo brez veselja in brez sreče.

Med nami pa jih je tudi dosti, o katerih vemo, kakor sami čutijo, da je zanje neskaljena sreča zemskega življenja bila. Naši bolniki so to, priklenjeni v trpljenju na posteljo, navezani v potrebah na podporo in pomoč drugih, zdravih. Kakor na križ pribitim minevajo ure in dnevi in se tako pretakajo v razboljeni počasnosti v večnost, proti kateri romajo sami. Kupa gorja je zvrhana, kelih grenkobe do roba napolnjen.

Prav je, da se tudi mi spomnimo teh najbednejših. V njihovo nesrečo bi radi kanili vsaj kapljico olajšanja. V temo življenja pričarali vsaj žarek svetlega upanja.

Ni nas Bog ustvaril za trpljenje in gorje, iz dobrote je hotel naše življenje za čisto neskaljeno srečo in radost. — Tudi vaše življenje, trenutno z grenkim žolčem napolnjeno, ima svoj končni cilj v popolni neskaljeni sreči, v nesmrtni radosti. Srečni tisti, ki v preizkušnjah gorja vendar občutijo, kako blizu je njihovemu razbičanemu življenju Bog in blaženost v Njem. Up imajo,

## Iskrena beseda

»Pohod«, glasilo jugoslovenskih nacionalistov, je zapisal ob obletnici 1. decembra med drugim tudi tole: »Mladina bo tudi zasidrala to jugoslovensko misel po državi in zlasti med nami Slovenci tako globoko, da bodo postali enkrat za vselej nemogoči poskusi izigrati jugoslovensko misel in jo predstavljati kot sovražnico Slovencev in slovenskega jezika. S ponosom si pripenja ta jugoslovenska mladina na svoje prsi jugoslovenske barve, kajti zaveda se, da bi Slovencev brez te državne trobojke že davno več ne bilo (podčrtali mi) in da je državna trobojka zunanji znak tistega jugoslovenskega unitarizma, ki ne uničuje niti slovenskih, niti hrvaških, niti srbskih dobrin, marveč spaja vse skupaj v eno, jugoslovensko enoto.«

Takoj za tem pa ponatiskuje v silnem navdušenju iz »Delavske pravice«, glasila krščansko-socialnih delavcev pod gornjim naslovom med drugim naslednje:

»V takih odgovorih se kaže vsa tragika slovenske politične zrelosti, vse zajčevstvo slovenske dejavnosti. Zato ni čudno, če vedno samo izgubljam. Vsa stoletja slovenske zgodovine so eno samo postopno umikanje. Nikjer in nikoli ofenzive, nikoli ni bilo iniciative v političnem življenju. Vedno samo pasivnost in politika pobiranja drobtinic. Ni dolgo tega, kar je trd gorenjski orač-kmet prav po domače, pa v bistvu zadel in karakteriziral Slovence, Hrvate in Srbe. Rekel je, da je v naši državi tako lepo razdeljeno delovno področje, da se ne more nihče pritoževati: Slovenci imamo roženkranc, Hrvati zastavo, Srbi pa denar.«

Slovenski človek se s studom obrača od tako očitne in podle demagogije jugoslovenskih nacionalistov. Saj ga v prvem članku tako nizkotno vrednotijo z vidika njihovega tuberkuloznega nacionalizma, s ponatiskom drugega odstavka pa predstavljajo zapostavljenost istega v taki luči, ki ni niti najmanj do-

novanega na mesto občinskega tajnika zadržati do izvršitve.

Sklep občinskega odbora mi je bil sporočen s poročilom občine Lesce št. 2198/37 z dne 11. septembra 1937, ki sem ga prejel dne 13. septembra 1937.

Pričujoča odločba je torej izdana v zakonitem, v § 125. zakona o občinah določenem roku.

Okrajni načelnik: Dr. Vrečar.

Tudi je stvar okusa, da je občinska uprava resničnost svojega popravka v potrditev resničnosti dala potrditi svojemu uslužbenecu g. Ferliču Zdravku. Kaj bi bilo, če bi uslužbenec svoj podpis g. županu odrekel? To vprašanje vstaja pred nami. Odgovoril bi lahko g. župan občine Lesce ali pa g. Ferlič, če bi si upal.

ki je glasnik življenja bodočnosti, kjer čaka plačnik za vsako prestano minuto, ki je bila Njemu darovana.

Kakor oltar je bolniška postelja, kakor darovana žrtev je bolnik in kakor molitev, ki preko trpljenja očiščuje zmučeno življenje. Ne vemo, zakaj je taka daritev potrebna, čemu jo Previdnost zahteva. Toda vemo, da Mu tudi v njej, kakor v vsaki daritvi lahko za zgrešenosti zadostujemo, Mu lahko na poseben način hvalo dajemo in z njo iz njegovega bogastva izprosimo zase in za druge bogatih sadov. Če kdaj, smo v teh daritvah živa podoba do smrti izmučenega Sinu božjega, da nam milosti ni mogoče odreči.

Tako trpljenje in bolezen čisti in bogati, tako je vir novega duhovnega življenja in na bežečo senco časnosti padajo prameni sončne sreče večnosti. Vse je poduhovljeno, vse je prežarjeno, vse poveljano, posvečeno, veliko, nedosežno!

Ko tako gotovo zase in za naš rod bolečina spremlja bolnikovo življenje, ob srčni naši želji, da bi vendar bila odvezeta, z živo zavestjo krščanske vere tolažimo žalostne: Blagor žalostnim, ker potolaženi bodo. V kupo bridkosti sprejmite vsi bolni to kapljo veselja: čaka vas plačilo.

V molitveno daritev trpljenja pa vklenite tudi nas, brate po veri, in prosite po njej za zmago božjo v hudobnem svetu, za zmago Resnice nad naklepi teme.

stojna jugoslovenske misli, torej prav iste misli, za katero so pripravljene ti demagogi iti v ogenj.

Prepričani smo, da tudi »Delavska pravica« smatra za sebe žaljivo, mešanje »Pohoda« njenih članov med svoje blato. Če pa to ne drži, si pa moramo misliti — ker »Delavska pravica« na to ne odgovarja, niti se pritožuje —, da je to pisanje v zvezi z nekim sorodstvom. Pričakujemo pa, da bo »Delavska pravica« branila svojo čast.

Narod pa se sam dobro zaveda, kaj mu je v bodoče storiti za svojo življenjsko zaščito, v čemer je tudi ena prvih nalog, da se otrese takih nacionalnih gobavev, ki ga hočejo na vsak način prodati za oblast. Ker bo pa poleg svoboščin branil tudi svoj jezik in čast svojega imena, bo moralo tudi glasilo njegovih nasilnikov izginiti iz seznama slovenskih časopisov.

## Koledarček ZZZ

»Slovenski delavec« poroča:

Izšel je prvi koledarček Zveze združenih delavcev, ki ga je uredil France Preželj, tiskala Misijonska tiskarna, obsega 128 strani, v platno vezan stane 8 din. Naroča se pri Zvezi združenih delavcev, Ljubljana, Čopova ulica 1.

Koledarček je po svoji obliki, urejenosti in bogati vsebini presenetil. Z njim je Zveza združenih delavcev ponovno dokazala, da v vsem svojem vidnem in javnosti nevidnem delu vedno le napreduje.

Uvodne besede v koledarčku poudarjajo jasnost in moč načel, ki so rodile ZZZ, ki jo bodo brez dvoma vodile in končno zmagale med slovenskim delavstvom.

Delavec bo našel v njem vse, kar mu mora biti v vsakem trenutku pri roki. Vsebinska socialnih zakonov je v njem vidno razdeljena, v glavnih točkah tako, da bo delavec z lahkoto razumel svojo zapisano pravico.

Med resnimi socialnimi zakoni, ki urejajo delavčevo krušno in eksistenčno vprašanje, med tablicami mezdnih razredov in podpor bolniškega zavarovanja, dovoljenih odtegljajev za delavstvo, ki je zavarovano za onemoglost, starost in smrt, med navodili, kako pomagati v nesreči, med valutnimi, poštnimi, tehničnimi vrednostmi in merami pa se prepletajo krepko pisana vodilna načela Zveze združenih delavcev, ki se bodo borili proti vsemu, kar ni katoliško, kar ni slovensko, da bo zavladal nad trinoškim kapitalizmom, zločinsko utopističnim komunizmom nov družabni red po načelih socialnih okrožnic »Rerum novarum« in »Quadragesimo anno«.

Koledarček toplo priporočamo, da si ga nabavi vsakdo, ki je član in prijatelj ZZZ.

Mi k tem besedam »Slovenskega delavca« nimamo nič drugega pripomniti, kakor da koledarček ZZZ zaradi njegove praktičnosti vsem, zlasti pa našim delavcem, prav toplo priporočamo.

če v njej iščeš poštene- ga razvedrila.

Vsi fantje, Bohinjci, ki ste zaposleni tu na Jesenicah, se vljudno vabite k sestanku — družabnemu večeru, ki ga priredimo v četrtek 20. t. m. ob 8. uri zvečer v Krekovem domu. Pridite prav vsi!

**Dekliški prosvetni večer.** V sredo 19. t. m. se bo vršil prosvetni večer. Igrale bodo članice dekliškega odseka. Ker je spored zelo pester, vabimo vljudno cenj. občinstvo, da se tega prosvetnega večera polnoštevilno udeleži.

## Klubski slalom v Črnem vrhu

V nedeljo 9. t. m. je priredil ASK Gorenjec tekmo v slalomu za seniorje in juniorje ter sankarske tekme za naslov klubskega prvaka. Zanimanje za to tekmo je bilo zelo veliko med juniorji, a tudi med ostalim članstvom je bilo glavno zanimanje osredotočeno na juniorje, saj je bil vsak radoveden, ali ima ASK Gorenjec v naraščaju kaj prirastka, in to takega, ki bo zmožen pozneje zastopati klub v medklubski tekmi. Kdor pa jih je videl na tej tekmi, je lahko pomirjen zaradi klubovega zastopstva, kajti nekateri juniorji niso v ničemer zaostajali za seniorji.

Ker se je že vnaprej vedelo, da se bo pri seniorjih vršila borba za prvo mesto med Žnidarjem in Žvanom, Žnidarjeva zmaga nikogar ni presenetila, kakor tudi Žvanova ne bi, ker sta si oba enakovredna in le trenutna smola je lahko vzrok neuspeha enega ali drugega. Časi: I. Žnidar Emil 1.41.05; II. Žvan Lojze 1.50.09; III. Žvan Dav. 2.19.06.

Juniorji že dalj časa niso imeli nobene medsebojne tekme in zato je bilo težko reči ali sploh ugibati, kdo se bo plasiral na prvo mesto. Takoj po prvem teku pa se je vsaj približno lahko sklepalo, kateri bodo prišli na prva mesta. Nekateri, kot Špec, Miceli L., Stare, Bertonec J., Thaler J., so vozili, da jih je bilo kar veselje gledati. Rezultati so bili: I. Špec Franc 2.00.04; II. Miceli Leon 2.29.09; III. Stare Marijan 2.44.05.

Pri tekmi za dame je startala samo Alojzija Praček in je prevozila progno v času 4.25. Vozila je mirno in sigurno, da se ji na prvi pogled pozna šola njenega brata olimpijca C. Pračka.

Pri sankarskih tekmah je zasedel prvo mesto Langus B. v času 2.32.05; drugo Triler L. 2.44.02.

Vsega skupaj je tekmovalo v slalomu 6 se-

niorjev in 14 juniorjev, pri sankoških tekmah 6 sniorjev.

Na Rožci pa je priredila TK Skala tekmo v smuku, kjer si je priboril naslov klubskega prvaka Praček Ciril.

## Z Gorij

**Novice iz društva.** Dramatski odsek zelo marljivo dela. Priredil je lepo uspeli Miklavžev večer za odrasle in za otroke ločeno. Dne 12. decembra smo igrali v režiji g. Bižala dramo: Župnik iz cvetočega vinograda, ki je lepo uspela in smo jo v nedeljo ponovili. Na Štefanovo pa smo uprizorili igro z Gorisrke: Dobrava. Režiral jo je tajnik odseka. V decembru se je vršil tudi odsekovi občini zbor, ki si je izvolil novega predsednika. Fantovski odsek je na pohvalo, ki jo je prejel na okrožnem občnem zboru na Jesenicah, ponosen, čeprav ve, da jo v marsičem ni zaslužil. Kako težko je voditi odsek v takem obsegu kakor je gorjanski brez duhovnika, ve samo tisti, ki to izkuša. Za katoliško časopisje prav pridno agitiramo in v novem letu prosimo Večnega, da naj nam nakloni milost, da kmalu dobimo duhovnega voditelja.

**Novo leto — doba novih poslovnih knjig.** Trgovina Krekov dom ima trgovskih knjig na izbiro od malih do velikih.

Slavko Savinšek:

## Med Mežakljo in Mirco

(Dalje)

Pri Kraljevih so povečerjali. Mati pomivajo, oče kade pipo in bero na pragu, mala dva skočeta po vrtu — po ograjeni krpici. Anica sedi pri šivalnem stroju. Skozi njene misli pa stoji tehtnica in tehta: Jože — Dreja, delavec — gospod. V skledicah tehtnice pa stoji: V eni: mati delavskih otrok, v drugi: gospa. In tehta zmerom vnovič in vnovič: Jože — Dreja. Že ves dan, kakor že par let sem, ne samo ta dva, ampak marsikoga, ki je prijazen z njo, tudi. A zadnje leto samo ta dva. Nocoj je Dreja težji kot Jože. Njegovo pismo in besede v njem je privrglo v njegovo skledico. Ker zadnji čas je stal Jože nizko in se je Drejeva skledica nekam visoko in lahko dvignila. Bil je bliže Jože, Dreja daleč, Jože je prišel vsak dan, Dreja ni dal glasu od sebe. Danes pa je pismonoša zmešal tehtnico in zdaj se guglje sem in tja, a zmerom se pogreza Drejeva, četudi se Anici vidi, da bi mati brž navrgli nekaj za Jožo, ako bi za tehtnico vedeli.

E, kaj, zabrni stroj, daleč je še vse, nič se še ne mudi nocoj. Šivaj, Anica, šivaj, da mati ne bodo dejali, da si jim v nadlego. Še si mlada, še lepa, čemu ne bi, ko je vendar tako lepo biti zmerom oboževana.

In Anica šiva, a njene misli niso pri stroju, tudi Jože in Dreja sta za hip pozabljeni. Kako jo je zbudla mati z očitajočimi besedami. Seveda, na poti jim je, Anica, moža naj se že, da bo ena skrb manj. Saj bi se rada, že zato, da pride sama pod streho in bo preskrbljena, ali koga naj vzame? In spet prične: Dreja — Jože. Morda bi povprašal kdo drugi še? Oni mladi uradnik rad pogleda za njo in trgovec Hladnik tudi zmerom vroče zija vanjo. Seveda, obrisal bi se rad marsikdo vanjo, to že, ona pa noče biti brisača, njej je resno. Toda Drejo ima rada. Tudi Jožo. Pa vendar, Drejo danes bolj kot Jožo.

»Dober večer, oče!« pozdravi pred hišo Jože.

»Bog daj, Jože!«

»Čemu je spet tukaj?« si misli Anica. Nocoj bi rajši videla, da bi pozdravil Dreja.

Nič se ne mudi Joži k Anici. A ona čuti, da ga nekaj silno žene k njej. Ženske imajo zmerom slutnje, ki jih malokdaj varajo. Posebno one, ki ljubijo in kadar sovražijo.

Še pri materi se ustavi Jože, ki je stopila k očetu na prag.

»Pri vas ste pa pridni, mati. Že po večerji ste pomili.«

»O, saj vaša mati tudi. Sicer bi ti še ne bil tukaj.«

»E, so že pridni, ali vendar ni tako, kot bi moralo biti. Stari in nagluhi so, pa jim delo nič kaj prida ne odvrne.«

»Deklo bi jim vzel.«

»Saj še midva težko shajava. Zaslužek je komaj za življenje.«

»Ej, Jože, tebi ni hudega. Saj si varčen.«

»Ne rečem, da bi ne imel na strani nekaj dinarjev, ali teh bo treba. Naj pride bolezen.«

»Ali pa ženitev, kaj Jože.« Zateknilo se jim je, pa so le pomagali Joži.

»Saj me nobena ne mara. Kako bi se ženil!«

»Ej, ne mara, Jože. Vsaka, ki te pozna, bi si prste obliznila, če bi pobaral zanjo.«

»Marsikatera ne rečem. Ali, ko pa ravno tista noče, katero bi jaz rad!«

Anica v sobi je sunila v stroj in porinila šivanje od sebe. Napete ustnice so jezno vztrepetale.

»Pa si že povprašal?«

»Sem in nisem. Naravnost še ne, ve pa lahko, kaj mislim. Čimprej, rajši vidim.«

Mati stopijo v kuhinjo, Jože za njimi. In pridušeno, skoro šepetaje de: »Mati, ali bi mi dali Anico?«

»Jože, nikar se ne šali!«

»Res, mati! Že dolgo tmam na jeziku in na srcu, ali ni bilo prilike. Danes pa je samo po sebi naneslo.«

(Dalje prihodnjic.)

Ceneno in dobro prehrano, vina na debelo in drobno dobite in kupite najugodnejše v

# LJUDSKI KUHINJI

## JESENICE KREKOV DOM

**Vsi agitirajte za naš list!  
Zahtevajte „Na mejah“ v  
vseh gostilnah in kavarnah!**

Vsak zaveden Slovenec zavaruje sebe, svojce in svoje imetje edino pri naši domači

**VZAJEMNI  
ZAVAROVALNICA  
V LJUBLJANI**

požar, vlom, steklo,  
zvonove, jamstva, nezgode, kasko, življenje

in v

„KARITAS“ ODDELKU  
posmrtnino, doto in  
starostno preskrbo

CENTRALA v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 19 — lastna palača  
Telefon št. 25-21 in 25-22

PODRUŽNICE: Celje, palača Ljudske posojilnice — Maribor, Loška ul. 10 in Orožnova ul. 8 — Beograd, Pašičeva ul. 10 — Sarajevo, Zvonimirova obala 9 — Split, Ulica XI. puka 22 — Zagreb, Ulica kraljice Marije 36

# Hranilnica in posojilnica na Jesenicah



obrestuje vse vloge  
do najvišje v zakonih  
določene meje.  
Nove vloge izplačuje  
vedno promptno.